

שעומד על שיש מאות מיות גודלות, שם רחמי"ל, ולוקם אומה התפללה באומן דמעות, התפללה נכסת ונקשרת למטה. ואוֹתן דמעות נשארות כאן ורשומות בפתחה זהה. ויש דמעות אחרות, ורשותות תמיד על כל אוֹטן מרכבות עליונות שלא נחות (נראהו). אלה הן דמעות ששפכו למעללה ולמיטה פשׂתורב בית המקדש, שפתוח (ישעה לה) הנה אראים צעקו חזה מלאכי שלום מר יבפין. ואוֹטן דמעות ששפכו על צדיקים ותורמים כשמסתלקים מהעולם. את פלן נוטלות אוֹטן המרכבות ומערבות אוֹטן באומן דמעות ששפכו על חרבן בית המקדש, ועל זה כתוב (ישעה בה) ומבה ה' אלחים דמעה מעל כל פנים. מי הפנים? אלו המרכבות העליונות הקדושות. ואחר כך - וחՐפה עמו יסיר מעל כל הארץ כי ה' דבר.

ביהיל' הזה יש רוח שנקראת סטוטריה, וזהו מראה הספר שפואץ לכל עבר, וזהו שעומד לשני צדדים, ומalo נפרדים ניצוצות מהחנוכיות הנור, כמו שבארנו בכמה צדדים. וכמה גנים לוותים מזה הצד הימין. בשאותו רקייע עליון, הנهر שופע ויוצא מעדן מוציא נשמות, להכenis לחוך ההיכל השביעי למטה, אותו היכל שבעי לוקח אותם. וכשיזיאו אוֹטן נשימות קדשות מתוך אותו היכל שבעי, יורדות עד שמגיעו להיכל קזה, ולוקם אוטם הרוּם הקדוש הזה שם סטוטריה, שהוא לימיין, וכל אוֹטן בשמות של זרים, לימיין בלן הוא לוקח אותו, ומהעקבות שם עד שנכללו בנשמות של הנקבות.

ורחמי"ל שמייה, ונטייל היה צלotta, באינז' דמעין, צלotta עאלת ואתקשרות לעילא.

וainoz דמעין אשтарו הכא, ורישימין בהאי פתחא. אית דמעין אחראין, ורישימין תDIR על כל אינז רתיכין עלאין, דלא אטחון (פ"א אתחמו). אלין אינז דמעין, דאוֹשדו לעילא ותטא, פד אתחרב بي מקדשא, דכתיב (ישעה לו) הנה אראים צעקי חזקה מלאכי שלום מר יבכין. וainoz דמעין דאוֹשדין על צדיקיא, וזבאין, פד מסתליך מעולם. כלחו נטלי לוז אינז רתיכין, וערבי לוז באינז דמעין, דאותוֹשדו על חביבו דבי מקדשא ועל דא כתיב, (ישעה בה) ומבה יי' אליהם דמעה מעל כל פנים. מאן פנים. אלין רתיכין עלאיין קדישין. ולבתר וחרפה עמו יסיר מעל כל הארץ כי יי' דבר.

ביהי היכלא, אית רום דאקי סטוטריה, והאי איהו חיזו ספירה, דנאץין לכל עיבר, ובאי איהו דקיעמא להרין סטרין, ומאלין מתפרשאן נציצין בנטיציו דשרגא, כמה דאקי מנא בכמה סטרין. וכמה (דך רמז) נ"א גוונין מלחתן מהאי בסטרא דימנא.

בד היה רקייע עלה, נהר דנגיד ונפיק מעדן, אפיק נשמתין, לאעלא גו היכלא שביעאה לעילא, והוא היכלא שביעאה נקית לוז. ובכ נפקאי אינז נשמתין קדישין, מגו והוא היכלא היכלא שביעאה, נחתין עד דמטון להאי היכלא, ונקית לוז הא רוחא קדישא סטוטריה (סטוטריה) שמייה, דאייהו לימיין. ובכל אינז נשמתין דקורין, דאינז זמיינין לאתקשרה בזבאין דקורין, לימיינא כלחו נקית לוז, ומהעכבי תפן, עד דאתכלילו בנשמתין דנווקבי.